

Faqat u... o'rtoqlar mendan uzoqda...

Men uchun na qadar hurlik – ozodlik

Ular-chi? – Tubanda, nechun tuzoqda?!.

Gul – bog'cha ichida o'ynab kulaman –

G'am nima?

– Men uni qaydan bilaman....

Uyg'un 21, Mirtemir 18 yosh yigitchalar bo'lishgan. Ular bu yoshda Turkiston qayg'usini qaerdan ham bu qadar chuqur bilsin, dersiz? Qo'rquv yosh tanlamaydi, to'laqonli baxt anglanishi uchun esa bu vaqtda juda yoshlik qilar edilar.

Majmuadan, shuningdek, A.Majidiyning tarixiy mavzudagi “Bir haykal qarshusida”, Uyg'unning sof lirik kayfiyat uyg'otuvchi “Tong” she'rlari, Cho'lponning “Navvoy qiz” (1925-1927 yil iyun, Samarqand), Shokir Sulaymonning “Qotil”, Aziziyning “Qish ko'rinishlari” hikoyalari ham o'rin olgan. Bu hikoyalar qonga botgan Turkistonning qon yig'lagan ayollari haqida. Ular hech ham “baxtiyor” zamonning hosilalariga o'xshamaydi.

IRONIYA VA UNING LINGVISTIK TABIATI

E.Ibragimova, FarDU professori v.b.

Annotatsiya

Maqolada ironiyaning nazariyaiy jihatlarini o'rganib chiqishdan asosiy maqsad, ularning xronologik tartibda o'rganilishi emas, balki zamonaviy lingvistik va kognitiv ironiya nazariyalarida qo'llaniladigan asosiy g'oyalarni aniqlashdan iborat ekanligi, Turli lingvistik nazariyalar rivojlanishining eng muhim natijasi uning kognitiv murakkabligini e'tirof etish ekanligi, shuningdek, ironiya so'zining semantik strukturasini leksikografik tavsiflarda qiyinlashtirishda ko'ramiz, uzoq tarixga ega bo'lsa-da, ironiya tushunchasining chegaralari hali ham munozaralar mavzusi bo'lib qolayotganligi, verbal ironiyaga ritorik trop sifatida, nutqni bezatish vositasi sifatida qarashning qadimgi an'anasi saqlanib qolganligi, u faqat bir estetik uslub emas, balki semiotik, pragmatik, madaniy va ijtimoiy mexanizm sifatida ham tadqiq etilishi, turli tilshunos maktablar va yo'nalishlar ironiyaning nutqdagi funksiyalarini har tomonlama tahlil qilishga harakat qilganliklari. Bu jarayon ironiyaning ko'p qatlamli va ko'p ma'noli tabiati, hamda uning faqat lugaviy emas, balki kontekstual va diskursiv jarayon sifatida namoyon bo'lish yoritildi.

Kalit so'zlar: ironiya, kontekst, diskursiv ironiya, kinoya, trop,intonatsiya, fenomen.

Аннотатсия

Основная цель изучения теоретических аспектов иронии в данной статье заключается не в хронологическом рассмотрении подходов к ней, а в выявлении ключевых идей, применяемых в современных лингвистических и когнитивных теориях иронии. Важнейшим результатом развития различных лингвистических теорий является признание её когнитивной сложности. Также обращается внимание на то, что семантическая структура слова «ирония» затруднена в лексикографических описаниях. Несмотря на долгую историю, границы понятия иронии до сих пор остаются предметом научных дискуссий. Сохранилась древняя традиция рассматривать вербальную иронию как риторический троп и как средство украшения речи. Однако в статье подчёркивается, что ирония изучается не только как эстетический приём, но и как семиотический, прагматический, культурный и социальный механизм. Различные лингвистические школы и направления стремились всесторонне анализировать функции иронии в речи. В ходе исследования освещается многослойная и многозначная природа иронии, а также её проявление не только как лексического, но и как контекстуального и дискурсивного феномена.

Ключевые слова: ирония, контекст, дискурсивная ирония, иносказание, троп, интонация, феномен.

Abstract

The main goal of studying the theoretical aspects of irony in this article is not to trace its chronological development, but rather to identify the key ideas employed in modern linguistic and cognitive theories of irony. One of the most significant outcomes of the evolution of various linguistic theories is the recognition of irony's cognitive complexity. It is also noted that the semantic structure of the word irony presents difficulties in lexicographic descriptions. Despite its long history, the boundaries of the concept of irony remain a subject of scholarly debate. The ancient tradition of viewing verbal irony as a rhetorical trope and a means of embellishing speech has been preserved. However, the article emphasizes that irony is studied not only as an aesthetic device, but also as a semiotic, pragmatic, cultural, and social mechanism. Various linguistic schools and approaches have attempted to comprehensively analyze the functions of irony in discourse. The study highlights the multilayered and polysemous nature of irony, as well as its manifestation not only as a lexical, but also as a contextual and discursive phenomenon.

Keywords: irony, context, discursive irony, allusion, trope, intonation, phenomenon.

Bugungi kunda jamiyatimizda sodir bo'layotgan tub islohotlar va global o'zgarishlar, shubhasiz, inson faoliyatining barcha sohalariga, jumladan, tilga ham sezilarli darajada ta'sir ko'rsatmoqda. Insonning ijtimoiy hayotdagi faol ishtirokini ta'minlovchi asosiy vosita sifatida til doimiy harakat va rivojlanishda bo'lib, uning barqaror taraqqiyoti turli o'zgarishlarni vujudga keltiradi. Xususan, nutqiy faoliyatning asosiy quroli — til vositalarining tarkibida ayrim elementlar eskirib, muomaladan chiqishi, yangi birliklarning paydo bo'lishi, mavjud birliklarning ma'no va funksiyasida evolyutsiya kuzatilishi tabiiy jarayondir.

Bunday o'zgarishlar nafaqat tilning leksik tarkibida, balki uning badiiy-stilistik imkoniyatlarida ham namoyon bo'ladi. Adabiy tilning boyishi va ifodaviy quvvatining ortgani sari turli badiiy vositalar – troplar va figuralarning qo'llanilishi ham kengayib boradi. Shu jihatdan qaralganda, til vositalarining nafaqat denotativ, balki konnotativ, ya'ni ko'chma va obrazli ma'nolarda qo'llanilishi alohida ahamiyat kasb etadi.

Shunday badiiy-stilistik vositalardan biri ironiya bo'lib, u nutqda aks ta'sirli tarzda, ko'pincha, qitmirlik, masxara va yoki yumor ifodalash uchun qo'llaniladi. Ironiya vositasida so'zlovchi aytgan so'zining zohiriy ma'nosidan ko'ra, unga zid bo'lgan ichki ma'noni nazarda tutadi va shu orqali muayyan kommunikativ maqsadga erishadi. Shu bois, ironiyaning lingvistik tabiati va uning amaliy funksiyalarini o'rganish zamonaviy tilshunoslikda muhim ilmiy masalalardan biri hisoblanadi.

Ironiya, odatda, kontekstual shart-sharoit, intonatsiya, mimika va so'zlovchining maqsadidan kelib chiqib, nutqda turli darajada namoyon bo'ladi. Uning qo'llanilishi orqali so'zlovchi reallikka nisbatan tanqidiy, kerak bo'lsa, yumoristik munosabatini bildiradi. Shu jihatdan ironiya faqatgina badiiy adabiyotda emas, balki ommaviy axborot vositalari, siyosiy nutq, internet-kommunikatsiya va kundalik muomalada ham faol ishlatiladi.

Tildagi ironiya kabi badiiy vositalarning lingvistik xususiyatlarini o'rganish, ularning ma'no yuzaga kelish mexanizmi, funksiyalari va pragmatik ahamiyatini tahlil qilish nafaqat tilshunoslik sohasida, balki ijtimoiy-gumanitar fanlarning boshqa sohalarida ham muhim ahamiyat kasb etadi.

Ironiyada so'zlovchi voqeani jiddiy bayon qilganday bo'ladi, ammo til vositalarini ko'chma (okkazional) ma'noda qo'llab, biron shaxs yoki voqelik ustidan kesatiq bilan kuladi. Boshqacha qilib aytganda, so'zlovchi nutqining zaminida haqiqiy ma'noga zidlanuvchi asosiy maqsad - kulgi yoki kinoya ma'nosi yashiringan bo'ladi.

Nutqda so'z va iboralarning kesatiq yoki piching orqali o'z ma'nosiga qarama-qarshi (ko'chma) ma'noda ishlatish usuli ironiya deyiladi. Ironik mazmun

ko'proq hajviy tur va uning janrlari muammosiga bog'langan bo'lib, ular bilan ko'proq adabiyotshunoslik fani shug'ullangan. Adabiyotshunoslikda hajviy turlar sirasiga kiruvchi satira va yumorga bag'ishlangan ilmiy tadqiqotlar mavjud.

Ironiya ziddiyatga asoslangan, ko'pincha masxaraomuz, tanqidiy maqsadda qo'llaniladigan til vositasidir. Unda shaxs o'zining haqiqiy fikrini yashirib, unga teskari ma'noda gapiradi. Ironiya tilshunoslikda pragmatik fenomen sifatida baholanadi, semantik ziddiyat asosida vujudga keladi: ya'ni aytilgan maqsad bilan ko'zda tutilgan ma'no o'rtasida farq bo'ladi. O'zbek tilida ironiya xalq og'zaki ijodi, adabiyotshunoslik, notiqlik, falsafa nuqtai nazaridan o'rganilgan. Tadqiqot ishimizda ironiyaning lingvistik tabiati va diskursiv-pragmatik jihatlarini o'rganishga harakat qilamiz.

So'nggi yillarda ironiya muammosi nafaqat adabiyotshunoslik va falsafa sohalarida, balki tilshunoslik doirasida ham alohida e'tiborga sazovor bo'lmoqda. Ayniqsa, chet el tilshunoslari ironiyani nutqiy jarayonning muhim semiotik va pragmatik unsuri sifatida ko'rib chiqishmoqda. Bu holat ironiyaning faqatgina estetik yoki uslubiy vosita sifatida emas, balki inson fikrlash qobiliyati va kommunikatsiya strategiyasini shakllantiradigan ildizli mafkuraviy mexanizm sifatida namoyon bo'layotganini ko'rsatadi. Bu borada nemis tilshunosi D.Myukke fikrlari alohida ahamiyatga egadir. Uning ta'kidlashicha: "Ko'plab yozuvchilar uchun ironiya uslubiy yoki dramatik tur emas, balki hozirgi paytning umumiy yo'nalishi sifatida shakllangan fikrlash qobiliyatidir"[1.276]. Mazkur fikr ironiyani faqatgina badiiy matn yoki alohida kommunikativ aksent sifatida emas, balki umumfalsafiy va ijtimoiy-konseptual jarayon sifatida baholash zarurligini ko'rsatadi. Bu erda ironiyaning semantik va pragmatik funksyalari jamiyatdagi ma'naviy-mafkuraviy jarayonlar bilan chambarchas bog'liq ekaniga ishora qilinadi.

Zamonaviy lingvistikada ironiyaga bo'lgan bunday keng qamrovli yondashuv unga nisbatan ilmiy munosabatning chuqurlashuviga va uning turli ko'rinishlari, shakllari hamda amaliy tatbiqlarini tadqiq qilishga turtki bo'lmoqda. Ironiya faqatgina emotsional yoki estetik ta'sir etish vositasi sifatida emas, balki nutq subyektlarining muloqotdagi psixologik va ijtimoiy pozitsiyalarini ifoda etuvchi murakkab strategiya sifatida ham o'rganilmoqda.

Ayni paytda, ironiyaning izchil tadqiq etilishi uning tipologiyasini aniqlash, kontekstual va intonatsion xususiyatlarini tahlil qilish, hamda uning kommunikativ samaradorligini baholashga zamin yaratmoqda. Chet el tadqiqotchilari tomonidan ironiya fenomeniga nisbatan falsafiy va madaniy o'lchovlarda yondashish tendensiyasi kuchayib bormoqda. Bu holat tilshunoslikdagi yondashuvlarning ahamiyatini yanada oshiradi.

Ko'rinib turibdiki, D.Myukke qarashlari zamonaviy tilshunoslikda ironiya yondashishning yangi paradigmasini ifoda etadi. Bu paradigma ironiya nainki stilistik vosita, balki intellektual va ma'naviy mulohazaning samarasi sifatida namoyon bo'ladi.

Taniqli tilshunos G.P. Graysning nazariyasiga ko'ra, ironiya kontekstdagi pragmatik implikaturalar orqali tushuniladi. Bu nazariyaga asosan so'zlovchi gapning to'g'ridan to'g'ri ma'nosini emas, balki ishora qilingan ma'noni ko'zda tutadi. Bu ma'no tinglovchi tomonidan mantiqiy mulohaza va kontekst asosida anglanadi. Shuningdek, ironiya – polisemiya (ko'pma'nolilik) va antonomiya bilan bog'liq bo'lib, so'z yoki iboraning teskari ma'noda qo'llanilishiga asoslanadi. Stilistika nuqtai nazaridan, ironiya yozuvchi yoki so'zlovchining munosibatini bildiruvchi kuchli vositadir [2.41-58].

Tilshunos H. Do'stmuhammedov o'zining 1995-yilda yozgan «O'zbek tilining uslubiyat asoslari» kitobida: "Ironiya uslubiy vosita sifatida bayonning yashirin mazmunini ochish, fikrning tanqidiy ruhini etkazishda muhim rol o'ynaydi. O'zbek tilida ironiya ko'proq og'zaki nutqda, xalq tilida, so'z o'yinlari orqali namoyon bo'ladi"[3.300], deb ta'riflaydi.

G.N.Shamsiddinovaning "Ironiyaning diskursiv va kommunikativ-pragmatik vazifalari" maqolasida ironiyaning tagmatn (implitsit ma'no) orqali ifodalanishi, uning ajablanish, e'tiroz, iltimos kabi nutqiy ekspressiyalar bilan bog'liqligi tahlil qilingan. Muallif ironiyani kommunikativ niyat va pragmatik anglash nuqtai nazaridan o'rganib, uning muloqotdagi vazifalarini ochib berishga harakat qilgan [4.].

I. Rustamovning "Kinoya satiraik mazmun yaratish vositasi sifatida" maqolasida kinoya va satiraning lingvistik xususiyatlari, ularning pragmatik vazifalari va ijtimoiy tanqidiy funksiyalari tahlil qilingan. Muallif kinoyani satiraik mazmun yaratish vositasi sifatida ko'rib chiqadi va uning kommunikativ ta'sirini ochib beradi[5.96].

Tadqiqotchi A.Parmonovning "Kinoyaning til tizimida tutgan o'rni" maqolasida kinoyaning til tizimidagi o'rni, uning semantik va pragmatik xususiyatlari hamda kommunikativ funksiyalari tahlil qilingan. Muallif kinoyani tilning ekspressiv vositasi sifatida o'rganib chiqadi va uning ma'no yaratishdagi rolini o'rganadi.

Kinoya (ironiyaning bir ko'rinishi sifatida) — tilning murakkab va ko'p qirrali nutq hodisalaridan biri bo'lib, uning tahlili tilshunoslikdagi turli yo'nalishlar — semasiologiya, pragmatika, kommunikativ lingvistika, kognitiv tilshunoslik va uslubshunoslik nuqtai nazaridan dolzarb hisoblanadi. A.Parmonovning "Kinoyaning til tizimida tutgan o'rni" nomli maqolasida aynan shu masalalarning

to'laonli tahlili beriladi. Muallif kinoyani tilning ekspressiv vositasi sifatida o'rganib, uning ma'no yaratishdagi o'ziga xos rolini yoritadi.

Tadqiqotchining yondashuvida kinoya, birinchi navbatda, semantik tizimning bir qismi sifatida ko'rib chiqiladi. Kinoya vositasida ifoda etiladigan ma'no odatda to'g'ridan-to'g'ri emas, balki aks ma'noli, ifoda etilayotgan so'zning teskari ma'nosini anglatuvchi shaklda namoyon bo'ladi. Bu holat, kinoyani tilning ikkilamchi nomlash vositasi sifatida baholashga asos yaratadi. Kinoyada ma'no to'g'ridan emas, balki ziddiyatli va kontekstual munosabatlar orqali ifoda etiladi, bu esa uni semantik ko'pqatlamlilik va ma'no satirasi bilan ta'minlaydi.

Kinoyaning pragmatik xususiyatlari esa uning muloqot jarayonidagi maqsad va ta'sir darajasi bilan bog'liq. Olimaning fikricha, kinoya — bu nafaqat ma'noni aks ettirish vositasi, balki nutq subyektlarining munosabatini ifoda etadigan, muloqot davomidagi psixologik va ijtimoiy pozitsiyalarni ochib beruvchi vositadir. Kinoya orqali so'zlovchi o'z fikrini to'g'ridan aytmasdan, masofali va yumor orqali so'zlaydi, bu esa nutqda pragmatik effekti — ta'sirchanlik va murosasiz tanqidni yumshoq shaklda ifoda qilish imkonini beradi.

Bundan tashqari, kinoyaning kommunikativ funksiyasi ham alohida ahamiyat kasb etadi. Uning vazifasi nafaqat ma'lumot etkazish, balki baholash, munosabat bildish va tafakkurni yuritish vositasi sifatida ham namoyon bo'ladi. Mazkur funksiya kinoyani tilning ekspressiv vositasi sifatida joylashtiradi. U orqali nutq subyekti real voqelikka tanqidiy, ko'p hollarda masxaraomuz munosabat bildiradi. Bu esa kinoyani nafaqat shaxsiy, balki ijtimoiy va madaniy baholashning lingvistik ifodasiga aylantiradi. Bir so'z bilan aytganda, kinoya lingvistik tahlil uchun boy manba bo'lib, u orqali insonning ijtimoiy tafakkuri, emotsional holati va til orqali ta'sir o'tkazish qobiliyatini anglash mumkin bo'ladi. Mazkur tahlil kinoyaning lingvistik tabiatini to'liqroq yoritishga hamda uning nutqdagi xususiyatlarini ilmiy asosda tasniflashga zamin yaratadi.

Jahon tilshunosligi tarixiga nazar soladigan bo'lsak, Yevropa madaniyatida Suqrot rimlik taniqli olim va notiq Sitseron hamda Kvintilianlar sabab ironiyaning asoschisi sifatida tanilgan. Suqrotning ironiyaga birinchilardan murojat qilgani Aristotel asarlarida uchraydi.

Aleksey Fyodorovich Losev "Antichnaya filosofiya: Uchebnoye posobiye" asarida Suqrotning ironiyasini falsafiy uslub, ya'ni dialektik metod sifatida talqin qiladi. U Suqrotning ironiyasi, o'zini bilib turib bilmaslikka solish, shundan kelib chiqib muloqotdagi insonning o'z fikrini qayta ko'rib chiqishga majbur qilish, deb baholaydi. Losev ta'kidlaydiki, Suqrotning bu uslubi Aristotel orqali Yevropada tan olingan va keyinchalik Sitseron va Kvintilianlar tomonidan ritorikada qo'llanila boshlangan. Uning fikriga ko'ra, Suqrotning ironiyasi – bu faqat masxara emas,

balki falsafiy tanqidiy fikrlashning negizidir. "Suqrotning ironiyasi — bu chinakam bilishga intilishning ifodasi. U o'zini bilib turib bilmaslikka soladi, ammo mana shu bilmaslik orqali muloqotdoshini o'ylashga majbur qiladi".

Aleksandr Fyodrovich Losev o'zining "Istoriya antichnoy estetiki. Sofisti. Sukrot. Platon" nomli fundamental asarida Suqrot ironiyasini faqatgina ritorik yoki tanqidiy voqea sifatida emas, balki chuqur falsafiy va ma'naviy jarayon sifatida talqin qiladi. Olimning fikriga ko'ra, Suqrotning ironiyasi nafaqat ritorik strategiya, balki shaxsiy nuqtai nazari, axloqiy pozitsiyasi va bilishning ichki usulidir. Suqrot o'zini doimo "bilmas" sifatida namoyon qilib, muloqotdoshini mulohazaga tortadi va uni o'z fikri ustidan qayta-qayta o'ylashga undaydi. Suqrotning "men hech narsani bilmayman" degan shiori ortida ironiya yashiringan bo'lib, bu orqali u atrofida qilarni bilishning mohiyati ustida fikrlashga undaydi. Bu shakldagi ironiya axborot almashinuvi emas, balki bilish jarayoniga etaklovchi o'zaro muloqot formasi sifatida qaraladi. U "men bilmayman" degan nuqtai nazar orqali suhbatdoshning zaif joylarini fosh etadi va haqiqat sari etaklaydi. Losevning fikricha, aynan mana shu tipdagi ironiyani Aristotel ham qayd etgan va keyinchalik Sitseron hamda Kvintilian tomonidan ritorikada alohida maqom sifatida qabul qilingan. Losev Suqrot ironiyasini "chinakam bilishga intilish" sifatida baholab, uni axloqiy-intellektual harakat deb hisoblaydi. Bu ironiya faqat tanqidiy munosabat emas, balki shaxsiy kamtarlik va bilishga muhtojlikni anglatuvchi falsafiy uslubdir. Shunday qilib, Suqrotning ironiyasi zamonaviy tilshunoslik va falsafa uchun ham muhim metodologik asos bo'lib xizmat qiladi.

Hamma antik davr tadqiqotchilari ham Suqrot istehzosini haqiqatga erishish vositasi deb hisoblamaydilar. A. Nehamas tomonidan faylasufning nutqiy xatti-harakatiga boshqacha talqin taklif etiladi. Uning fikricha, ironiya – bu ritorik uslubdan ko'ra ko'proq boshqalarga etishib bo'lmaydigan bilim orqali o'zining alohidaligini ko'rsatish taktikasidir. Aynan shu sababli bunday istehzo doimo shubha bilan qabul qilinadi. A. Nehamas ta'kidlashicha, Platonning ilk dialoglarida Suqrot ironiyani maqtancholikning bir ko'rinishi deb biladi va suhbatdoshlar tomonidan o'ziga nisbatan shubhali munosabatni oldindan sezadi.

"Ironiya – bir narsani aytib, aslida uning butunlay qarama-qarshi ma'nosini nazarda tutish usuli", tarzidagi ta'rif an'anaviy ravishda qadimgi Rim notiqalaridan biri – Mark Fabiy Kvintilian nomi bilan bog'lanadi. Faylasuf ironiya haqida fikr yuritarkan, u rimlik notiq Platon va Aristotelning asarlariga tayanadi.

Kvintilian ironiyani ritorik figura sifatida butun nutq, matn yoki hatto shaxsning xususiyati sifatida ajratib ko'rsatadi. Ushbu qarama-qarshi қўйиш асосида унга бўлган иккита асосий: риторик ва фалсафий ёндашув ётади.

Kvintilian o'zining "Notiqlik san'ati bo'yicha yo'riqnomasi" asarida ironiya haqida quyidagicha yozadi: Men ironiyani "yashirish", "pinhon qilish" deb ataganlarni uchratdim: biroq bu nom figura kuchini to'liq ochib bermaydi. Shunday qilib, ironiya tropga juda yaqin turadi, chunki aytilgan narsaning aksini tushunish kerak; biroq bu farqni teranroq qaragan kishi osonlik bilan ilg'aydi.

Xulosa o'rnida aytish mumkinki, ironiya inson nutqi va fikrlash madaniyatida muhim o'rin tutadi. U faqat so'z o'yini emas, balki murakkab ma'nolarni ifoda qilish vositasi bo'lib xizmat qiladi. Milliy madaniyat ironiyani qanday qabul qilishi va qanday shaklda ifoda qilishi xalqning tarixiy tajribasi va qadriyatlari bilan chambarchas bog'liq. O'zbek xalq maqollari ironiyaning til va madaniyat o'rtasidagi o'ziga xos ko'priq vazifasini bajaradi. Ularda hayot tajribasi, inson fe'l-atvoriga bo'lgan munosabat va ijtimoiy qadriyatlar o'ziga xos lingvistik shaklda ifodalangan. Ironiya tilning semantik imkoniyatlarini boyitadi va interpretatsiya imkoniyatlarini kengaytiradi. Shu jihatdan ironiyaning o'rganilishi tilshunoslik, madaniyatshunoslik va kognitiv fanlar kesishmasida amalga oshirilishi zarur.

ADABIYOTLAR

1. Mueske D.C. The compass of irony. -London: Methuen d LTD, 1969. C.10. –P.276.
2. Grice H. P. Logic and conversation. — In: «Syntax and semantics», v. 3, ed. by P. Cole and J. L. Morgan, N. Y., Academic Press, 1975, p. 41—58.
3. Дўстмуҳаммедов Ҳ. Ўзбек тилининг услубият асослари, -Тошкент, Фан,1995.Б.59. **300 бет.**
4. bestpublication.org
5. science.i-edu.uz *Архив Научных Публикаций JSPI*, 2020 йил, 96-сон.
6. pshedu.jdpu.uz
7. Лосев А.Ф. Античная философия: Учебное пособие. – Москва: “ФОЛИО”, 2000. С.84. Стр.850
8. <https://predanie.ru/book/219661-iae-ii-sofisty-sokrat-platon/>

ARUZ SHE'R TIZIMIDA RITM

Gulnoza Oripova,

*Farg'ona davlat universiteti dotsenti,
Filologiya fanlari doktori (DSc)*

Annotatsiya

Mazkur maqolada she'riy nutqning hosil bo'lishida ritmning ahamiyatini ko'rsatilgan. Sirojiddin Sayyidning mumtoz she'riyatning g'azal, muxammas kabi